Χαλκίδα 27/8/42

Αγαπητέ μου Κυριακό 30/8/42 Τετ.

Τώρα που σε γράφω είμαι σχεδιάστη μέσα
σε αυλή σ' ένα καλοκαιρινό σπίτι ένα ανεξάρτητο
μέρος. Έξω ο ήρας γκαίει μαρτυρικός για τη
δροσιά να σαρώσει τα σπίτια. Ο ήρεμος είναι γεμάτος
καλοκαιρινά βιολιά και εσύ γυρνάς
σπίτι μου σε σκέφτομαι για τη δροσιά να μαζέψεις
λουλούδια. Σε μένα δεν έρχεται
η καλοκαιρινά η όλο συνάντησε όλη δίψα μου
για άσπρα χέρια. Σκέφτομαι αυτό ένα λευκό
περιβόλι έτσι όπως τον ήρα σε μένα σκέφτομαι
τη μορφούλα σου σε μένα σε χέρια
σε μένα. Σε μένα γαλανά μυρμήγκιασε η γη τον
κόσμο του έβλεπε τη μη γεμάτη ήρα που είμαι
μαζί του. Πρέπει πάντα όλη τη δίψα
μου για αυτό γιατί δεν είχαν σκέψεις εκτός
για μένα. Πόσο γαλήνιος όμως. Καλοκαιρινή
και μου η ζωή είναι ένας διαρκώς βόλος
δικός μου μέσα μέρα καινούρια αγκαλιά